

Pismo to wychodzi co tydzień oprócz niedziel i świąt, ureczywien w drukarni St. Górkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące złp. 18
miesięcznie złp. 4.

WYDAWCA
Julio Kozłowski.

WYDAWCA
Julio Dzierżysław.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACJE METEOROLOGICZNE

Dzień godzina	Barometr do 0 q R. red. w miarze Paryżkiej	stopnie ciepła podług Reaumur'a	Psycho- metr	Wiatr	Stan Atmosfery.	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
6	27° 22'	22 1/2	4 1/3	WPn wachodni słaby	Pogoda z chmurami	
2	3. 702	+ 10. 2	3. 58	ZPn Zachodni słaby	Pochmurno	Dziśca
10	4. 774	+ 7. 2	3 1/3	Zachodni słaby	Pogoda z chmurami	

Część Urzędowa.

Nro 2330.
3834.

OBWIESZCZENIE.

TRYBUNAŁ I. INSTANCYI.

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Gdy w depozycie sądowym w massie Sebastjana Drelinkiewicza w roku 1799 zmarłego, znajduje się kwota trzysta cztery złp. Trybunał przeto wzywa interessowanych, prawo do spadku mieć mogących; aby w terminie trzech miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia, do Trybunału z stonownemi dowodami zgłosili się, w przeciwnym razie po upływie bez skutku powyższego terminu masa jako bezdziedziczna na skarb Wolnego Miasta Krakowa przyznana zostanie.

W Krakowie dnia 7 sierpnia 1838 r.

Sędzia Prezydujący

Dudrewicz.

Sokr. Tryb. Librowski.

(3r.)

Część Polityczna.

— Paryż 13 Sierpnia. —

Sprawa generała Brossard, rozpoczęcie się w Perpignan dnia 20 lub 22 b. m. W akcie oskarżenia zrobiono mu zarzut o ucisk, przekupstwo urzędnika, mieszanie się w rzeczy do obowiązków jego nie należące, carezstwo o zamiar spisku przeciwko władzy rządowej.

Jedną z najważniejszych okoliczności, zajmujących teraz stolicę Francyi, jest spodziewany codziennie półóg księżny Orleans. drugą zaś, małżeństwo księcia Wilhelma Brunświckiego, ponieważ książę Karol protestując znova przeciwko wyłączeniu siebie od rządu, tym razem zrobił zastrzeżenie dla swych sukcesorów, w razie gdyby się ożenił. W interesie księcia Brunświckiego, dyplomacya niemiecka zdaje się mieć podzielone zdania. Tym razem przesłał rzeszonym książę protestacyę swoją do Wiednia.

Dziennik Europe utrzymuje, że rząd tułajczy udał się do wiedeńskiego, aby popie-

rano jego żądanie względem Ludwika Napoleona; a nawet że miano z tego względu obiecać niejaką uległość w tém co się Ankonny dotycze.

— *Dnia 18 Sierpnia.* —

Dowiadujemy się z Tunisu, że admirał Gallois popiera usilnie u tamtejszego deya zażalenia Francyi przeciwko jego poddanym i holdownikom. Dej przyrzekł niedozwalać Arabom żadnej na prowincyę konstancyńską napaści, jakoż ujęto już nie mało posłańców Achmeda-Beja, którzy udawali się do Trypolis lub ztamąd wracali.

Gazette du midi udziela dosyć obszerne pismo pana Bourmont, datowane w Viterbo (we Włoszech), d. 26 lipca, a dotyczące za wojowania Algieru. Powiada on w tém piśmie, że nie było wcale zamiarem poprzedniego rządu francuzkiego, następować z Algieru; prócz tego dają rozmaite interesujące szczegóły, a między innymi, że na dniu 1 sierpnia 1830 roku, wszystkie wydatki i koszta wyprawy, niewynosiły więcej jak 32 mill. fr., tymczasem zaś znaleziono w skarbcu beja 48,600,000 fr. gotowizną w złocie i srebrze; znaleziono także 1900 armat, fregaty, korwety, proch, żelazo, miedź, węgla, materye bawelniane i inne rozliczne towary, co wszystko na 20 mill. fr. szacowano; tak tedy po strąceniu za wydatki, powinno było wpłynąć do skarbu francuzkiego blisko 40 mill. franków; summa więc więcej niż dostateczna na utrzymanie kraju pobitego i kolonizacyę tegoż, byle na dobrych i trwałych zasadach.

— *Londyn 17 Sierpnia.* —

Dnia wczorajszego odroczyła królowa posiedzenie parlamentu osobiście mówą z tronu. Tym razem pokazała się N. Pani pierwszy raz w parlamencie z koroną na głowie; była ubrana w suknię z białego atlasu suto złotem haftowaną i w płaszcz królewski z axamitu

karmazynowego. Gdy mówca i członkowie izby gmin, zostali zaproszeni do sali lordów po przybyciu tamże królowy, miał mówca izby niższej stósowną mowę do królowy, która po wysłuchaniu takowej i po zatwierdzeniu kilku bilów już przez izbę przyjętych, odczytała mowę tronową głosem donośnym i wyraźnym. Po ukończeniu mowy, ogłosił lord kanclerz posiedzenie izb obu za odroczone, poczem oddaliła się królowa z swym orszakiem w takim samym porządku jak przybyła. — Zamknięte właśnie posiedzenie parlamentu, było jednem z najdłuższych, albowiem, jak wiadomo, zwołanie izb, z powodu wypadków kanadyjskich nastąpiło w listopadzie, a zwykle miewa miejsce dopiero w lutym. Izba niższa była tym razem zgromadzona przez 10 miesięcy, w których miała 173 posiedzeń trwających 1134 godzin.

— *Bajonna 10 Sierpnia* —

Względem oblężenia Morelli, mamy tu jeszcze następujące szczegóły. Dnia 2 sierpnia wyruszyła z Alcaniz przeciwko Morelli, cała dywizya generała San Miguel z artylerją oblężniczą i licznym konwojem żywności. Aż do Pobleta była droga zupełnie dobra, od tego dopiero wiejsca znaleziono ją przekopaną kilka razy, tak, iż na naprawę tejże 2 lub 3 dni potrzeba była. Karliści osadzili jedno wzgórze niedaleko Morelli, rojsko zaś królowy całą tamtejszą okolice, w oczekiwaniu na resztę artylerji. Karliści zatknęli na murach wielką chorągiew czarną z trupiami głowami, dla okazania, że postanowili bronić się do upadłego. Morella leży w południowej części prowincyi Castellona, nad rzeczką Bergarte, 24 lieues od Walencyi. Cały kraj jest do koła górzysty; dopiero w odległości $\frac{3}{4}$ mili zaczynają się równiny. W pośrodku kilku wzgórzów i kilku wąwozów ku dolinom prowadzących, wznosi się góra wysoka, naokoło której zbudowano mur i wieże; w takim to położeniu

leży Morella. Przystępy do miasta są także trudne i przykre. Klimat tamtejszy jest bardzo zdrowy, a w mieście znajduje się kilka źródeł dobrej wody i znaczne zapasy przysposobionej żywności. Niedawno powziął D. Carlos zamiar, także założyć zwą główną kwaterę i swój dwór umieścić, ale podobno nieprzyjdzie już dotego. Dawniej było tu dużo klasztorów, które skasowano; od czasu jednakże, jak Morellę wydano przez zdradę w ręce karlistów, przywrócone zostały właściwym mnichom.

ROZMAITOSCI.

Dnia 24 maja r. b. umarł w Altonie niejaki Mncenbecher, który był radcą sądowym, doktorem medycyny i peczęmistrzem. Z tej okoliczności pismo niemieckie czyni uwagę: Zły lekarz może tem wszystkim być od razu; swoją kuracją może na pacyenta wydać wyrok i wyprawić go extrapocztą do drugiego świata.

Kilku znakomitym urzędnikom z towarzystwa wschodnio-indyjskiego w Madras, krajowcy dali zeszłego lutego ucztę, na której tańce stanowiły główną część zabawy. Młoda dziewczyna wzniewała szczególniejszą uwagę, gdyż tańczyła na ostrzach mieczów, pierwszym razem przecinała trzcinę cukrową, znajdującą się pod jej stopami, drugim razem pomarańcze na równe połówki, sama zaś obnażona nogami tańczyła na ostrzach.

Ktoś słysząc, iż wody mineralne najlepsze są prosto z źródła, życzył, aby także mógł pić wodę koloską z źródła.

Dziewczyna ukredła na rybakach długiego węgorza, tak iż część tej ryby wysterczała z pod salopy; rybaczek to spostrzegłszy, zawołała do dziewczyny: »Słuchaj przyjacielko drugim razem weź albo krótszą rybę, albo dłuższą salopę.«

Jeżeli jutro będzie pogoda, rzekł pan do lokaja, obudzisz mnie o 7ej, a jeżeli niepogoda, to o 9ej.« Nazajutrz o 6ej rano obudził lokaj swojego pana następującymi słowami: »Pogoda jest niepewna, dzień mglisty, proszę zatem rozkazać, czy mam pana obudzić o 7ej, Inb o 9tej.«

Prosta i niezawodna metoda, przechowywania ziemniaków przez lat kilka.

(Wyciąg z artykułu umieszczonego w Oekonom. Neuigkeiten und Verhandlungen Nr 73, przez p. H. Ch. Kreuzburga, chemika technicznego w Pradze).

Według używanych dziś sposobów, ziemniaki nie dadzą się dłużej przechowywać jak od jednego zbioru do drugiego; choćby tedy najobficiej zrodziły, kmiotek nie mogąc robić zapasów na rok drugi, zmuszony jest sprzedać swój nadmiar za bezcen, a przy nieurodzaju w roku następnym, wystawiony bywa na ciężki niedostatek. Tym tedy sposobem najobfitszy zbiór owego błogosławionego ziemniaka, stanowiącego całe wyżywienie się naszego kmiotka, nie zasłania go jak tylko na rok jeden; najlepszy bowiem i najstaranniejszy spocób przechowania, nie przyda się dłużej jak na rok, gdyż ze starzeniem się i wyrastaniem ziemniaków, części ich pożywe ulegają w swoim składzie chemicznym, ciaglej zmianie, w skutek której tracą co raz bardziej część pożywną. Krochmal bowiem, owa to główna istota stanowiąca pożywe ziemniaka, zamienia się w następstwie czasu w gumę i cukier, a te dwie substancje są, jak wiadomo, albo mało pożywe albo też wcale nic. Części wodniste w ziemniaku sprawiają tę zmianę krochmalu; cały tedy spocób uchronienia ziemniaków od tej szkodliwej zmiany, zależy na usunięciu części wodnistych wtedy, gdy ziemniaki są jeszcze w całej sile.

I w samej rzeczy, doświadczenie nauczyło że ziemniaki uwolnione od soku i następnie

wysuszone, dadzą się lat kilka i dłużej przechować, ja nie utracą bynajmniej siły pożywniej. Preparowane w ten sposób, trzymają się lepiej, aniżeli zboże, z tej prostej przyczyny, że są wolne od kleju roślinnego.

Uwolnić zaś ziemniaki od części wodnistych, najlepiej jest przez zamrożenie ich i następnie wyciśnienie czyli wytlóczenie silną prasą. Używane powszechnie przez naszych kmiotków stępy (czyli prasy klinowe) dadzą się do tego użyć hardzo dobrze; idzie tylko o to, aby nia było kosztów i wiele zachodu. Następująca metoda spełnia wszystkie, pożądane warunki, jest bowiem prostą, łatwą, kosztów i zachodu nie wymagającą. Nie wątpimy, że szanowni właściciele dóbr i Ichmość xięża proboszczowie, zechcą ją między poddanymi po wsiach upowszechnić.

Jeżeli wykopane ziemniaki nie są wolne od cząstek ziemnych, trzeba je obmyć czysto i wysuszyć zaraz na wolnym powietrzu (jeżeli można z przystępem słońca). Potem przechować je w dobrze urządzonych dołach, najlepiej na sposób holenderski, to jest: włożyć doły suchym piaskiem i tłuczonym węglem; z samego prawie dna dołu wypuścić kanał w kształcie komina, aby nim wilgoć ulatniać się mogła *) Po napełnieniu ziemniakami, posypać je jeszcze z wierzchu warstwą piasku i węgla tłuczonego, potem dać daszek słomiany, przysypać ziemią na 3 stopy i dobrze ją ubić. Kominiek powinien o stopę nad wierzch wystawać. W tak urządzonych dołach, trzymają się ziemniaki przez cały rok dość dobrze jeżeli tylko dół nie jest w zbyt wilgotnym gruncie i jeżeli ziemniaki były suche.

W grudniu lub styczniu, gdy nastanie dzień bardzo mroźny a raczej noc, wybiera się z dołu część ziemniaków i rozpościera je wieczorem cienko na płaszczyźnie; jeżeli ziemia śnie-

giem okryta, to trzeba śnieg w przód dobrze udeptać.

Gdy noc dość mroźna, to ziemniaki przemarzają do następnego poranka; powinny one do samego środka przemarznąć, bo wtedy przy odtajeniu łatwiej oddadzą sok, a właśnie o to chodzi. Zdarzy się przecie, że będą twardo jak kamień, a mróz nie dojdzie do środka; poznać to można, gdy po odtajeniu części ich zewnętrzne oddadzą sok łatwo, wewnętrzne zaś nie; co z tąd wynikło, że mróz zamienił w lód nie wszystek sok aż do samego środka ziemniaka.

Przemarżłe ziemniaki umieszcza się w miejscu ogrzanem i rozpościera aby odtajały; co gdy nastąpi, wyciska się je w prasie. Sok zbierać trzeba w podstawione naczynie drewniane, a to dla tego, że z nim upływa nieco krochmalu, który gdy na dno opadnie, wymywa się go wodą i dodaje do wytlóczy.

Wytlóczyny dobrze wyciśnięte, wyjmując się z prasy i suszy tak jak komu najdogodniej i najprędzej. W suszeniu zachowaj trzeba tę ostrożność, aby placki pozrywać cienko rozpostrzeć i co dzień raz je przewrócić, aby nie przytęchły lub nie przypłasnialy.

Doniesienie.

Dwie kamienice z dwiema officynami inderinachem, ogródkiem, altankami, w gimnicie VI. miasta Krakowa w ulicy Szewskiej na Kazimierzu katolickim pod Liczbami 89 i 90 są do sprzedania z wolnej ręki. Kto by sobie życzył nabyć powyższe realności lub dokładną powzięść informacyą, raczy się zgłosić listownie do właściciela tychże realności a dziedzica dóbr Czerników mieszkającego w Królestwie Polskim obwodzie Opatowskim przez Siaszów, Opatów, w Czernikowie. (31.)

*) Zamiast kanału, dość jest zwanym w Galicy sposobem wetknąć w dół kije słomą obwinięte.